

Înțelegerea *înțelegerii* – o problemă capitală a hermeneuticii lui Mircea Eliade

Revalorificarea scrierilor românești de hermeneutică literară teoretică și practică dintr-un unghi epistemologic modern și unitar înseamnă o sincronizare *de facto* a cercetării literare românești cu cercetările la nivel internațional, pornind de la premisele interne existente. Elementele de gândire hermeneutică prezente în scrierile lui Mircea Eliade încă din etapa românească de creație (a se vedea volumul de eseuri *Oceanografie* din 1935) sunt încă foarte puțin cunoscute și deloc sau puțin corelate cu gândirea teoreticianului miturilor și simbolurilor de mai târziu. *Înțelegerea înțelegerii* reprezintă o problemă capitală a oricărui tip de hermeneutică. Mircea Eliade tematizează înțelegerea, ca și Martin Heidegger. Cu toate acestea, între cei doi gânditori nu există nicio asemănare: primul este antropolog, ultimul este autorul unei filosofii antimetafizice. Pentru Mircea Eliade, înțelegerea reprezintă *un fenomen ontic*, pentru Heidegger, aceasta este *un existențial, o chestiune ontologică*.